

Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος: Ο Χριστός είναι το φως που μας οδηγεί μακριά από το σκοτάδι

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Την Κυριακή Δ' των Νηστειών (Ιωάννου της Κλίμακος) 22 Μαρτίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος χοροστάτησε του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Νέας Χιλής. Η προσέλευση των πιστών ήταν μεγάλη όπως και η συμμετοχή στην Θεία Κοινωνία, γεγονός ιδιαίτερα ενθαρρυντικό εν μέσω της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής στην πορεία προς το άγιο Πάσχα.

Ο Μητροπολίτης κ. Άνθιμος στο κήρυγμά του λίγο πριν το τέλος της Ακολουθίας

μίλησε επικαίρως με αφορμή την ευαγγελική περικοπή, που αναφέρονταν στον πατέρα που πήγε το παιδί του, το οποίο είχε μέσα του το «πνεύμα το πονηρό» και ταλαιπωρούσε τον νέο, να το θεραπεύσει ο Ιησούς. Αυτό έγινε με ευκολία από την πλευρά του Κυρίου όταν διαπίστωσε πως αυτός ο πατέρας ήταν διατεθειμένος να πιστέψει πραγματικά για το καλό του παιδιού του, το οποίο αντιμετώπιζε το πρόβλημα από την παιδική του ηλικία.

Στην απορία των μαθητών γιατί δεν μπόρεσαν οι ίδιοι να θεραπεύσουν τον νέο διώχνοντας μακριά το πονηρό πνεύμα, ο Κύριος μας αποκρίθηκε «απευθυνόμενος ουσιαστικά προς όλους μας» όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, πως για να εκλείψει το γένος των δαιμονίων, πρέπει να στραφούμε στην προσευχή και την νηστεία.

«Μια νηστεία που δεν μπορεί να είναι μόνο των τροφών, αλλά αυτή που θα μας κατευθύνει στο να καταπολεμήσουμε τον εγωισμό μας. Αυτόν, επομένως, τον δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε, ώστε να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε τον Θεό, ο οποίος είναι σταθερός και μας οδηγεί στην Ανάσταση» είπε και συνέχισε ο Ποιμενάρχης κ. Άνθιμος, τονίζοντας: *«Με κάθε τρόπο, λοιπόν, πρέπει να είμαστε κοντά στον Χριστό, που είναι η φωτιά που θα μας ζεστάνει, που είναι το φως που μας οδηγεί μακριά από το σκοτάδι. Και είναι δική μας η απόφαση αν θα μείνουμε κοντά στο φως που μας δίνει ο Κύριος μας ή αν θα προτιμήσουμε το σκοτάδι που δεν μας οδηγεί κάπου, παρά μόνο στην κόλαση. Γιατί δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι ο Παράδεισός μας και η κόλασή μας δεν εξαρτώνται από τον Θεό αλλά από εμάς τους ίδιους. Εμείς τα φτιάχνουμε. Και έτσι προχωράμε προς την Ανάσταση του Χριστού μας, την οποία καλούμαστε να γιορτάσουμε όχι σαν ένα απλό ιστορικό γεγονός αλλά σαν ένα προσωπικό γεγονός που θα σημαδεύει την ζωή μας»*.

